Broj: S1 3 U 032108 19 U
Sarajevo, 02.02.2021. godine

...HERCEGOVINA
...ŽALB...
...Mostar
08.02.2021
US-03-13-1 | 155 | 19

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima Čosića i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja, „Mipex Auto RS" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Tatjana Ćurlik, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-487-5/19 od 14.03.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 02.02.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se pobijano rješenje tuženog broj: JN2-03-07-1-487-5/19 od 14.03.2019. godine i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi se obavezuje da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 977,50 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-487-5/19 od 14.03.2019. godine, odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja, za naknadu troškova u iznosu od 4.227,19 KM, u postupku javne nabavke za pripremu ponude „nabavka izmjenjivača topline-tender br.33-12-2015", ugovornog organa, Centralno grijanje d.d. Tuzla.

Tužitelj je blagovremenom tužbom pokrenuo upravni spora, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe detaljno navodi dosadašnji tok postupka, te ističe da, iako se ni u presudi kojom je uvažena tužba ugovornog organa ne spori postojanje troškova, tuženi osporenim rješenjem u cijelosti odbija kompletan zahtjev tužitelja. Ukazuje, da su netačni navodi da nisu dostavljeni dokazi o troškovima jer ih je tužitelj dosatavio i obrazložio u svom zahtjevu, te je pogrešan zaključak tuženog da su se bez određenih troškova, putovnja i rada, mogla napraviti ponuda. Smatra, da je nemoguće, da je sporno putovanje radi uvida u ponude konkurenata, ako je dostavio dokaze da je bio na uvidu. Dalje navodi, da je za tuženog sporno da je tužitelj imao troškove

administrativne takse na žalbu, te ističe da je dostavio uplatnicu. Ističe i da ima pravo na kamatu na iznos od 2.000,00 KM, koliko je uplatio na ime nakande za pokretanje žalbenog postupka za period dok se njegovim sredstvima nezakonito raspolagalo. Naglašava, da je tuženi nezakonito i diskriminatorno postupio, te je tužitelja svjesno i sa namjerom oštetio. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložio da se tužba odbije, kao neosnovana, ostajući kod razloga datih u obrazloženju osporenog rješenja.

Ovaj sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja tuženog, u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizlazi, da je tužitelj podnio zahtjev za nakndu troškova u postupku javne nabavke izmjenjivača topline-tender br.33-12-2015, ugovornog organa Centralno grijanje d.d. Tuzla, te je tuženi odlučujući o navedenom zahtjevu, dana 31.10.2017. godine donio rješenje broj: JN2-03-07-1-1019-8/17, kojim je zahtjev usvojio u cijelosti, te obavezao ugovorni organ da tužitelju nadoknadi iznos od 4.227,19 KM u roku od 15 dana. Protiv navedenog rješenja, ugovorni organ je podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, a Sud BiH je dana 19.02.2019. godine donio presudu broj: S1 3 U 026914 18 U, kojom je tužbu usvojio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovni postupak. U obrazloženju presude je navedeno, da je pravilno obrazloženje osporenog rješenja da su se, u konkretnom slučaju, ostvarili zakonski uslovi za primjenu posebnih uslova naknade štete ali da ne obrazlaže opravdanost postavljenog zahtjeva i da li je ponuđač dostavio dokaze za navedene troškove. Odlučujući u ponovnom postupku, tuženi je dana 14.03.2019. godine donio osporeno rješenje kojim je odbio zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 4.227,19 KM, kao neosnovan. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je utvrdio da tužitelj nije dostavio dokaz za odlazak na uvid u ponude konkurenata, kao ni dokaz za odkazak u Kragujevac kod partnera, a niti dokaz o kopiranju i ovjeri dokumenata, kao ni dokaz o angažovanom inžinjeru. Nadalje, tuženi je zaključio da direktor i zaposleni primaju platu, te ne mogu po ovom osnovu zahtijevati nakandu, a da se zatezna kanata na iznos od 2.000,00 KM, može tražiti isključivo u parnici.

Prema nalaženju ovog suda, zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

U skladu s članom 119. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovoga zakona ili podzakonskih akata, ponuđač ima pravo zahtijevati od ugovornog tijela naknadu troškova za pripremu ponude i troškova sudjelovanja u postupku javne nabavke. Pravo iz odredbe stava (1) ovoga člana ne postoji ako je, nakon donošenja odluke o izboru ili nakon odluke o poništenju postupka javne nabave, Ured za razmatranje žalbi BiH utvrdio da ponuđač, čija ponuda nije razmatrana, ni uz poštivanje odredaba ovoga zakona i podzakonskih akata, ne bi imao stvarne izglede za izbor njegove ponude ili

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, Fax: ++ 387 33 707 321

čija je žalba odbijena. U članu 120. stav 1. citiranog zakona propisano je, da za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava 1. ovog zakona, je nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH, a u stavu 2. je propisano, da je zahtjev za naknadu troškova dopušten samo ako je URŽ utvrdio da: a) zbog postupanja suprotno odredbama ovog zakona ili podzakonskih akata, odluka nije donesena prema navodima iz obavještenja o nabavci za ponudu s najnižom cijenom ili za ekonomski najpovoljniju ponudu; ili b) je izbor postupka javne nabavke bez objave obavještenja bio suprotan ovom zakonu; ili c) je odluka o poništenju postupka javne nabavke bila suprotna odredbama ovog zakona ili podzakonskih akata; ili d) je odluka o izboru, koja je u korist jednog privrednog subjekta donesena bez učešća drugih subjekata u postupku, na osnovu odredbi ovog zakona ili podzakonskih akata bila nedopustiva; ili e) ugovorni organ, nakon znatnog prekoračenja roka za donošenje odluke i suprotno zahtjevu ponuđača da se nastavi postupak javne nabavke, postupak nije nastavio, niti ga je okončao odlukom o izboru najpovoljnijeg ponuđača, odnosno odlukom o poništenju.

Evidentno je, da je u konkretnom slučaju tužitelj imao pravo na nakandu troškova za pripremu ponude i troškove sudjelovanja u postupku javne nabavke u skladu sa citiranim odredbama. Međutim, kako to pravilno tuženi zaključuje, a u skladu sa uputama datim u presudi ovog suda broj: S1 3 U 026914 18 U, tužitelj nije dostavio dokaze za odlazak radi uvida u ponude konkurenata, odlazak u Kragujevac kod partnera, dokaz za kopiranje i ovjeru dokumenta, kao ni dokaz o angažovanom inžinjeru. Imajući u vidu navedeno, pravilno je tuženi odlučio kada je odbio postavljeni zahtjev za nakandu troškova. Osim toga, pravilan je zaključak tuženog da tužiteju ni u kom slučaju ne pripada pravo na naknadu troškova za rad direktora i dva službenika, obzirom da se radi o osobama koje su u stalnom zaposlenju kod tužitelja, te po tom osnovu imaju pravo na platu. Pravilno tuženi zaključuje i da nije ovlašten za donošenje odluke po zahtjevu za zakonsku zateznu kamatu na iznos od 2.000,00 KM, koji je uplaćen na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, obzirom da se isto može potraživati samo u parničnom postupku.

Međutim, osnovano tužitelj ukazuje, da je tuženi imao dokaz o uplati administrativne takse, te da je o ovom tužiteljevom zahtjevu mogao odlučiti. Tuženi je dispozitivom osporenog rješenja odbio tužiteljev zahtjev u cijelosti, dok u obrazloženju nije dao razloge za odbijanje zahtjeva za povrat iznosa uplaćenog na ime administrativne takse. Prema tome, osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u ovom dijelu, a u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost navoda tužbe. Sud je ocijenio da je tuženi ovakvim postupanjem počinio bitnu povredu pravila postupka propisanih u članu 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 41/13). Citirana zakonska odredba obavezuje tuženog da u obrazloženju rješenja koje donosi, navede dokaze koje je proveo i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge, koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Imajući u vidu navedeno, ovo sudsko vijeće zaključuje, da tuženi u postupku po žalbi, nije postupio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, niti u skladu sa

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, Fax: ++ 387 33 707 321

relevantnim odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 12/04), a posebno članom 9. ovog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, pa je na osnovu tako nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja donesen i pogrešan zaključak, zbog čega je valjalo, primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), odlučiti kao u izreci ove presude, odnosno uvažiti tužbu i spis vratiti tuženom na ponovno postupanje. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po navedenim uputama Suda, te pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje i donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BIH, te primjenom supsidijarnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Odluku o troškovima postupka, Sud je donio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, uvažavajući zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 877,50 KM, primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata Republike Srpske („Službeni glasnik RS", broj: 68/05). Dosuđeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM, troškove paušala u iznosu od 150,00 KM i naknade na ime PDV-a od 17%, u iznosu od 127,50, uzimajući u obzir da je punomoćnik tužioca dostavio dokaz da je obaveznik PDV-a, kao i troškova na ime naknade za taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM određene u skladu sa članom 6. u vezi sa članom 22. Tarifa broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03).

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, Fax: ++ 387 33 707 321